

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego

z dnia 19 lutego 2009 r., sygn. akt I S (...),

odrzucającego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w B. i Aresztowi Śledczemu w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 stycznia 2010 r.,

odrzuca skargę i nie obciąża skarżącego kosztami postępowania wszczętego wniesieniem skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Uzasadnienie

Wniesiona przez skarżącego J. J. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 19 lutego 2009 r. odrzucającego skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki pozbawiona jest niektórych spośród niezbędnych elementów tej skargi wymienionych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarżący nie uprawdopodobnił wyrządzenia mu szkody spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego

skarga dotyczy. Za spełnienie tego wymogu nie można uznać stwierdzenia, że wyrządzona szkoda ma postać szkody niemajątkowej (krzywdy) polegającej na popadnięciu w depresję i pogorszeniu stanu zdrowia. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wskazania nie tylko jej rodzaju, ale i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu wskazanej postaci szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., V CNP 98/05; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący ograniczył się tylko do stwierdzenia, że niedopuszczalne jest zażalenie na postanowienie o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, a nadto że ustawodawca przewidział jednoinstancyjny tryb rozpoznania takiej skargi. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków, np. skargi o wznowienie postępowania, nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.